

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

سه حیحی دوعاو ستایشه کانی پهروهردگار

د. عهبدوللا بن حه موود فه ریح

ئادابی دوعاگردن

سپاس و ستایش کردنی خوی گهوره

دوعاکانی قورئان

دوعاکانی نوێژ

دوعاکانی سوننهت

په نابردنه کانی سوننهت

دوعاکانی روقیه

نزاکانی به یانیان و ئیواران

د. عهبدوللا بن حه موود فه ریح

له سه ره هه ر بابه تیک کرته بکه بۆ
گواستنه وه بۆ نزاو دوعاکانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی

سپاس و ستایش بۆ په روه ردگاری جیهانیان،
 سلاوات و دروود له سهر پیغه مبهره مه زنه که ی
 و خانه واده و هموو یا وهرانی. ئەمه کتیبیکی
 ههستیارو ناسکه که چهند جور له دوعا
 گشتگیره کانی تیدایه (سپاس و ستایشی
 خوی گه وره، دوعا قورئانییه کان، دوعا کانی
 پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه وسلم -،
 په نابردنه کانی پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه
 وسلم -، روقیه ی شهرعی و نزا کانی به یانیان و
 ئیواران) و ههروه ها ئادابی دوعا. هه موو هه و لم
 داوه دوعا سه حیحه کان هه لبرئیرم تا موسولمان

هه‌وَلْ بدات به‌و شیوازه دوعا بکات که له قورئان و سوننه‌تدا هاتوو له‌و دعانهی که خیریکی زۆری له خۆدا هه‌لگرتوو. هه‌موو دوعایه‌کم به‌ زمانی عه‌ره‌بی نوووسیوه (ئیمه‌ش وه‌رگپراوه کوردیه‌که‌یمان له‌ ته‌نیشته‌ داناوه)، هه‌روه‌ها شیوازی ته‌داو خویندنه‌وه‌ی دوعا که‌شمان روون کردۆته‌وه. له‌ کۆتایی کتیبه‌که‌شدا ته‌سحیحی دوعا کانم هیناوه‌ته‌وه. له‌ خوی گه‌وره‌ ده‌پاریمه‌وه‌ ئه‌م کرده‌وه، خواویستانه بکاته‌ مایه‌و هۆی رازیوونی خۆی. سلّوات و دروودی په‌روگردگاریش له‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌رمان موحه‌ممه‌د و خانه‌واده‌و هه‌موو یاوه‌رانی بیت.

د. عه‌بدوللا بن‌حه‌موود فه‌ریح

پیشه کی دوعاکان

ئهی موسولمان تۆ هه ژارو ئاتاجی به
پهروهردگارت و دهوله مه ندیت ته نها به یارمه تی و
هیزی ئه وه. کومه له دوعایه کی گیراوه له قورئان
و سوننه ت دیته به رده ست، بویه به دل خوت
ئاماده بکه بوی. ئه مانه دوعایه کن هه موو خیرو
چاکه یه کیان له خودا هه لگرتوو. هه رچه نده یان
لیده توانی له بهر که، چونکه زور جار ته نها دوعایه ک
ئاوات و مه به سته که ت دینیته دی. ئه مانه دوعایه کن
وته و وشه یان که مه به لام و اتا که یان زور فراوان
و به ربلاوه. له گه ل ئه م دوعانه دا هیچ شتی کت
پیویست نیه ئاگاداری و حازر بوونی دلت و
فه رمانبه ری پهروهردگارت نه ییت.

ئادابی دوعا

یه کهم - له سهر دوعا خوین پئویسته دوعا و
 نزای تهنها بۆ خوا بیټ و تایبه تی کات به و و
 به دنیاییشه وه بزائیت که تهنها خوی گهوره
 ده توائت دوعا کانی ئەو وه رگریټ و وه لامیان
 بداته وه؛ بۆیه هاوار و دوعا نه بات بۆ لای
 غهیری خوا و هیچ که سیټ که کاته وه سیله جا
 پئغه مبه ر بیټ یان خوشه ویستی خوا یان فریشته
 یان بهنده ی پیاوچاک یان هر که سیټی تر.
 خوی گهوره ده فهرموی: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ۱۴] «هر هانا و هاوار بۆ
 خوا بهرن و ملکه چ و فهرمانبهرداری ئاین و
 بهرنامه که ی ئەو بن».

دووه‌م - پئویسته به‌رده‌وام ئه‌وه‌ت له به‌رچاو
 و له دلدا بیټ که مه‌شغوول بوونت به دوعاوه
 په‌رستنیکی گه‌وره‌ی سه‌ر به‌خویه که خوی گه‌وره
 پیی خوشه‌و خوشی ده‌ویټ و جیا له وه‌رگیرانی
 دوعا که پاداشتیشټ ده‌ست ده‌که‌ویټ.

سییه‌م - پئویسته متمانه‌ت به خوی گه‌وره
 بیټ و بیشزانیت که ئه‌و زاته به‌تواناو به ده‌سه‌ل‌ته
 بو‌گيردو کردنی دوعا که‌ت و تو پئویستیت به‌وه
 نیه پشت به‌ستی به به‌دیهینراویکی تر تا تو له
 خوا نزیک کاته‌وه یان به کرده‌وه هاوجوره‌کانی
 له بیدعه‌کان که موسولمان ده‌خاته ته‌وه‌سسولی
 نه‌شیاوه‌وه.

چواره‌م - په‌روه‌ردگار به ته‌وبه‌ی توو روو

کردنه وهت لهو زاته خوْشحال ده بیټ هه رچه نده
 به هوی تاوانه کانیشته وه لیی دوور بیت.
 بویه ئاممان نه کات ئه و خه یاله بیته دلته وه که
 وه رگیرانی دوعاکهت به دوور بزانیټ یان له
 ره حمهت و به زهیی خوا بیه یوا بیت، به لکو
 به رده وام بزانه و له دل و میشکتدا بیټ که خوا به
 ته و به و گه رانه وهت خوْشحال ده بیټ. با ئه م دوو
 فه رمووده ی پهروردگارټ به رده وام له دلدا بیټ:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ [زمر: ۵۳: ۵۳]؛
 «بیگومان خوا له هه موو تاوان و هه له کانتان
 خوْش ده بیټ» و ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي
 قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [بقره: ۱۸۶]
 (ئه ی موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم -)
 ئه گه ر به نده کانم پرسیارت لیبکه ن ده رباره م،

ئه وه با بزائن من نزیکم لییانه وه، به هانا و هاواری
دوعا گو یانه وه ده چم ههر کاتیک لیم بیارینه وه و
نزا بکن».

پینجه م - پیویسته خواردن و خواردنه وه ی
دوعا گو له سامان و ده سکه وتی حه رام نه بییت،
چونکه ئه مه له به ره به سته کانی گیرۆده یی
دوعایه؛ به به لگه ی فه رمووده که ی ئه بوهوره پره
که پیغه مبه ری خوا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
فه رمووی: «الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ،
يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ
حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ
بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟» (موسلیم:
۱۰۱۵)؛ «کابرا گهشت و سه فه ریکی دوورو

دریژی دهییت له کاتیکدا پرچی په خش و
 په ریشانه و رهنگی گوراوه و پوښاکی توژاوییه،
 دهسته کانی بهره و ئاسمان دریژ ده کاته ووه و
 ده لیت: په روهردگارا، په روهردگارا! له کاتیکدا
 خوړاک و خواردنه ووه و پوښاکی حه رانه و به
 حه رام تیرو توخ بووه، دهی ئه مه چوڼ دوعا که ی
 وهرده گیریت؟».

شه شه م - له سهر دوعا خوین پیویسته ئاداب
 و ره وشته کانی دوعا چاودیږی بکات و عه مه لیان
 پیبکات که بریتین له:

1 له بهر فهرمووده که ی ئه بومووسا - خوی
 لی رازی بییت - که له سه حیجی بوخاری
 و موسلیمدا هاتووه و چیرۆکه که ی له گه ل

مامی که ئەبوعامره - خوای لی رازی بیټ
 ـ. له فەرمووده که دا هاتووہ: ئەبوعامر
 وەسیتی کرد بۆ ئەبوموسا که داوا له
 پیغەمبەر - صلی اللہ علیہ وسلم - بکات
 دوعای بۆ بکات؛ ئەبوموسا هەوالی پێدا:
 پیغەمبەر - صلی اللہ علیہ وسلم - داوای
 ئاوی کرد، پاشان دەستنوژی گرت، پاشان
 دەستی بەرز کردەوہ و فەرمووی: «اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِعُبَيْدٍ، أَبِي عَامِرٍ»: «خوایه گیان له
 عوبەیدی باوکی عامیر خوش بە»، ئەوہندە
 دەستی بەرز کردەوہ تا سپیایی ژیربالم
 بینی. پاشان فەرمووی: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنْ
 النَّاسِ»: «خوایه گیان له رۆژی قیامەتدا

پله و پایه یه کی پیبیه خشه له سه رو زۆریک
له بهنده کانتیه وه یان خه لکییه وه» (بوخاری:
۴۳۲۳؛ موسلیم: ۲۴۹۸).

2 روو بکاته قیبله.

3 دهسته کانی بهرز بکاته وه.

به لگهی ئەم دوو سوننه ته فهرمووده که ی
عه بدوللای کورپی عه بیاسه - خوا لیان رازی
بیته - فهرمووی: «عومه ری کورپی خه تتاب - خوا
لیی رازی بیته - بۆی گپرامه وه فهرمووی: رۆژی
جهنگی به در پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه
وسلم - سهیری موشریکه کانی کرد له کاتیکدا
ههزار نه فهر بوون و یاوه رانی خوی سیسه دو
نۆ پیاو بوون، پیغه مبهری خوا رووی کرده قیبله

پاشان دهسته کانی دريژ کرده وه و هاواری کرد له په روهردگاری: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: «خوایه گیان نه و وه عده ی پیتدام پیتدام بینه دی، خوایه گیان نه و وه عده ی پیتدام پیم بیه خشه..» (موسلیم: ۱۷۶۳).

4 دوعا کردنه که ی به سپاس و ستایشی خوای گه وره و سلاوات و دروود له سهر پیغه مبه ر - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دهست پیبکات؛ به پیی به لگه ی فهرمووده که ی فوزاله ی کورپی عوبه ید یاوهری پیغه مبه ری خوا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - که فهرمووی: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ، وَالشَّانِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدُ بِمَا
 شَاءَ: پیغه مبهری خوا - صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - ئاگای له پیاویک بوو له نویژه کهیدا
 دوعا دهکات به لام سپاس و ستایشی بو
 خوا دهرنه بری و سلاواتی له سهر پیغه مبهر
 - صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لینهدا، پیغه مبهر
 - صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فهرمووی:
 «ئه مه پهله ی کرد»، پاشان بانگی کرد و
 پیی فهرموو: «ههر کاتیک یه کیکتان نویژی
 کرد با به به گه وره زانین و سپاس و ستایشی
 خواوه دهست پیبکات، پاشان سلاوات و
 دروود بنیریته سهر پیغه مبهری خوا - صَلَّى
 اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - پاشان ههر دوعایه ک

له دلیدایه بیكات» (ئه‌بوداوود: ۱۸۴۱؛
 ترمزی: ۳۴۷۷ له فہرموودہی فوزالہی
 کوری عوبہید؛ ئه‌لبانیش له «تحقیق
 الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم» دا
 به سه‌حیحی ناساندووه).

ئه‌گەر به سپاس و ستایشی خواوه ده‌ست
 پیبكات به‌تایبہت ئایه‌ته‌کانی سپاسگوزاری که
 له سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کانه‌وه هاتوووه هه‌روه‌ها
 سپاس و ستایشه‌کانی پیغه‌مبہری خوا - صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - که له لاپه‌ره‌کانی داهاتوودا
 ده‌یهینینه‌وه پاشان سلاوات و دروود بنی‌ریتہ
 سه‌ر پیغه‌مبہر - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ئه‌وه له
 گیرۆده‌بوونه‌وه نزیکتره.

5 هاوار له خوا بکات و دوعا بکات له کاتیکدا گومانی باشی به خوا ههیه و دنیایه له گیرابوونی دوعاکهی، په لهش نه کات له گیرۆده بوونی دوعاکهی به لکو دنیاییت خوا دوعاکهی وهرده گریت. له ئەبوهوره پیره وه گیراوه ته وه که پیغه مبهەر - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فەرموویه تی: «لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ يَسْتَعْجَلْ»: «بهرده وام خوا دوعای بهنده وهرده گریت مادام دوعاکهی بو تاوان و برینی خزمایه تی و سیله ی رهحم نه بییت و مادام په له نه کات». وتیان: ئەهی پیغه مبهیری خوا په له کردن چۆنه؟ فەرمووی: «يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرَ يَسْتَجِيبُ

لی، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ: «کابرای دوعاخوین ده‌لیت: من هه‌ر دوعام کردو هه‌ر دوعام کرد که‌چی لیم وه‌رنه‌گیرا، له‌م کاته‌دا ماندوو ده‌بی‌ت و دوعاکه وه‌ل ده‌کات» (موسلیم: ۲۷۳۵).

6 هاوار له‌ خوای گه‌وره بکات به‌ ناوه‌ پیروژه جوانه‌کانی و به‌ پیی دوعاکانیش ده‌سته‌به‌ندیان بکات؛ بویه هه‌ر کاتیک داوای رزق و رۆزی بکات بلیت: «یا رزاق»، هه‌ر کاتیک داوای ره‌حمه‌تی خوای کرد بلیت: «یا رحمان یا رحیم»، هه‌ر کاتیک داوای گه‌وره‌یی و مه‌زنی کرد بلیت: «یا عزیز»، هه‌ر کاتیک داوای لی‌خوشبوونی

خوای کرد بلیت: «یا غفور»، ته گهر داوای
 شیفای کرد بلیت: «یا شافی». ههروهها
 دوعا بکات به پیی وشه و رسته ییک که
 شیاوی دوعا که یه تی؛ چونکه خوای گه وره
 ده فرموی: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ
 بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۸۰] «هه موو ناوه جوان
 و پیروزه کان هه ر بو خوایه، جا (ته ی
 ئیمانداران) به و ناوانه دوعا و نزا بکه ن و
 هاناو هاوار بو ته و زاته بهرن».

7 وشه کانی دوعا دووپات کاته وه و له سه ر
 داواکاری له خوای گه وره سوور بییت، له بهر
 فرمووده که ی ئینوعه بیاس - ره زای خوایان
 لیبیت - ده رباره ی دوعای پیغه مبه ر - صلی
 الله علیه وسلم - بو یاوه رانی له به دردا، ته و

ساته‌ی که فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا
وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: «خوایه
گیان‌ئو وه‌عه‌دی پیتدام بی‌نه‌دی، خوایه
گیان‌ئو وه‌عه‌دی پیتدام پیم بی‌ه‌خشه»،
هه‌روا به‌رده‌وام بانگی له‌ په‌روه‌ردگاری
ده‌کرد تا جبه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی داکه‌وت و
ئه‌بووبه‌کریش به‌رده‌وام له‌ خزمه‌تیا بوو و
پیی ده‌وت: «ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا - صلی
الله‌ علیه‌ وسلم - به‌سه‌ داواکاری و بانگ
کردنی په‌روه‌ردگارت» (موسلیم: ۱۷۶۳).

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بووه‌ویه‌یره - خوا
لیی رازی بی‌ت - که له‌ سه‌حیحی بوخاری و
موسلیمدا هاتووه کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا -

صَلَّى اللّٰهَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دوعای بۆ ده‌وس کرد
 فه‌رمووی: «اللّٰهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثْتِ بِهِمْ، اللّٰهُمَّ
 اهْدِ دَوْسًا وَاثْتِ بِهِمْ»: (بوخاری: ۲۹۳۷؛
 موسلیم: ۲۵۲۴)؛ «خوایه گیان ده‌وس ری‌نمایی
 بکه‌و بیان‌هینه (بۆ لای ئیمه به پرواداری)، خوایه
 گیان ده‌وس ری‌نمایی بکه‌و بیان‌هینه (بۆ لای ئیمه
 به پرواداری)».

8 دوعاکه‌ی به هیواشی بکات و ده‌نگ به‌رز
 نه‌کاته‌وه؛ له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی خوی گه‌وره:
 ﴿اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵]
 «هاوار له په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن به هاواریکی
 به‌کول و ملکه‌چانه و نه‌ینی». هیواش
 دوعا‌کردن له خواویستییه‌وه نزیک‌تره، بۆیه

خوای گه‌وره مه‌ت‌حی نزا‌که‌ی زه‌که‌ری‌ای
 - دروودی خوای له سهر بی‌ت - به‌وه
 کردووه که ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَ
 نِدَاءً خَفِيًّا﴾ [مریم: ۳] «ئه‌و کاته‌ی
 به‌هی‌واشی و نه‌ینی بانگی له په‌روه‌ردگاری
 کرد». یه‌کی‌ک له بو‌چوونه‌کانی ئی‌مامانی
 ته‌فسیر ئه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموون: بو
 خواویستی وای کرد.

9 با دوعا‌که‌ی مه‌ت‌ح و سپاس و ستایشی
 خوای گه‌وره‌ی تیدا بی‌ت، چونکه خوای
 گه‌وره پی‌ی خو‌شه به‌نده‌که‌ی به سپاس و
 ستایشیه‌وه خه‌ریک بی‌ت تاله ری‌گای سپاس
 و ستایشی خواوه بی‌په‌رستیت و عیاده‌ت

بکات ئەگینا خوا پیویستی به عیبادت و
 پهرستنی ئەو نیه. له سه حیجی بوخاری و
 موسلیمدا له فهرمووده ی ئیبنومه سعووده وه
 هاتوووه که پیغه مبهر - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 فهرمووی: «وَلَا أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ
 اللَّهِ وَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ»: «هیچ که سییک
 به قهده خوای گه وره مه تحی پیخوش نیه بویه
 خویشی مه تحی خوئی کردوووه».

10 دوعا خوین ههول بدات کاته کانی وه رگرتنی
 دوعا بدوزیته وه وه له و کاتانه دا هاوار له خوا
 بکات. له و جیگه و کاتانه ی وه رگیرانی دوعا
 که ده قیان له سه ره ئەمانه ن: دوعا له نیوان
 بانگ و قامه تدا، له سییه کی کو تایی شه ودا،

له کاتي وهرگيراني دوعاي روژي جومعه دا،
له پاش نويزه کان، له سه جده دا، له کاتي
باران باريندا، دوعاي موسلمان بو براکهي
له کاتي نه بوونيدا، دوعاي باوک و دايک بو
مندال، دوعاي گه شتیارو دوعاي چه وساوه.

صِحْحِ الدَّعَاوِ وَالسَّنَائِعِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

نزای سپاس
و ستایشی خوامی گه وره و
به ده سه لآت

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾﴾

[الفاتحة: ٢-٤]

«هموو جوّره سپاس و ستایشیک شیاوی
په‌روه‌ردگاری جیهانیانه. ئەو په‌روه‌ردگاری
که زور به‌خشنده و به‌به‌زه‌ییه. خاوه‌نی روژی
پاداشت و سزا دانه‌وه‌ییه».

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مِّثْنِي وَثُلَاثَ
 وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: ۱]

«سپاس و ستایش هر شیای نه و خوییه که
 داهینه‌ر و بنیاته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه و
 فریشته‌کانیشی کردوته کومه‌له نیردراویک که
 خاوه‌نی دوو بال و سی بال و چوار بال. هر
 چی بیه‌ویت له به‌دیهینان و دروستکردندا
 زیادی ده‌کات (جا بالی فریشته‌کان بیت یا هر
 بوونه‌وه‌ریکی تر). به‌راستی خوای گه‌وره به‌سه‌ر
 هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لات و توانایه.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ [الأنعام: ۱]

«هه موو جوړه سپاس و ستایشیک شیاوی
خواییکه ئاسمانه کان و زهوی خؤلقاندووه و
تاریکیه کان و رووناکیشی ئافراندووه».

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱]

«سپاس و ستایش ته‌نھا شیاوی خوایه که
هه‌رچی بوونه‌وهر له هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا
هه‌یه ئه‌و خاوه‌نیه‌تی. سپاس و ستایشی روژی
دوایش ته‌نھا لایه‌ق به‌زاتی ئه‌وه. به‌راستی ته‌نھا
ئه‌وه کاربه‌جی و ئاگاداری راسته‌قینه.»

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُّبَارَكًا

فِيهِ»

«سپاس و ستایش بو خوا، سپاس و

ستایشیکی خاوین و پرله پیروزی».

2

«رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
وَمِثْلُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الشَّنَائِ
وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ:
اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا
مَنْعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

«په‌روه‌ردگارا! سپاس و ستایش بو تو پر به
ئاسمانه‌کان و زهوی و پر به هه‌ر شتیک له دوی
ئه‌وان که تو پی‌ی رازی بیت. تو شیاو و خاوه‌نی
ستایش و گه‌وره‌ییت. تو شیاو و شایسته‌تری
به‌و سپاس و سه‌نایه که به‌نده‌که‌ت ده‌یکات و
ئیمه هه‌موو به‌نده‌ی توین. هیچ شتیک نایته

بەربەستی ئەوێ تو دەبێه‌خشی، گەر تۆیش
 نەتەوێ هیچ شتێک ناتوانیت بەخشییت
 و دەولەمەندی هیچ سوودێک ناگەیینیتە
 خاوەنەکەمی و هەر پێویستی بە تۆیە».

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ
 الْأَمْرُ كُلُّهُ»

«پەروەردگارا سپاس و ستایش هەمووی بۆ
 تۆیە و کار و بارەکانیش هەموو بۆ لای تو
 دەگەرێنەوه».

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ،
 وَقَوْلِكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ،
 وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، (وَالْتَّبَيُّونَ حَقٌّ،
 وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ) وَالسَّاعَةُ
 حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ
 تَوَكَّلْتُ، (وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ) وَإِلَيْكَ خَاصَمْتُ، وَبِكَ
 حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
 وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،
 (أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ) لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

«خوایه گیان ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه! سپاس
 و ستایش هر بۆ تۆیه چونکه تۆ سه‌ره‌رشتیار
 و چاودیری ئاسمانه‌کان و زه‌ویت، سپاس
 و ستایش بۆ تۆیه چونکه تۆ په‌روه‌ردگاری
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی و دانیشتووانیانی،
 سپاس و ستایش بۆ تۆیه چونکه تۆ رووناکی
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی و دانیشتووانیانی، تۆ
 راستی و فه‌رمووده‌ی تۆ راسته‌و به‌لینی تۆ راسته‌و
 دیداری تۆ راسته‌و. به‌هه‌شت راسته‌و و ئاگری
 دۆزه‌خ راسته‌و پیغه‌مبه‌ران راستن و موحه‌ممهد
 - دروودی خوی له‌ سه‌ر بیټ - راسته‌و روژی
 دوایی راسته‌و. په‌روه‌ردگارا وا خوّم راده‌ستی تۆ
 کرد و بروام به‌ تۆ هی‌نا و پشتم به‌ تۆ به‌ست و
 بۆ لای تۆ گه‌رامه‌وه، به‌و به‌لگانه‌ی که تۆ پیټ

به خشیوم رووه و پرووی دوژمنانت ده بمه وه و
داوهری ده هیمنه لای تو. خویه گیان له تاوان
و هه له کانی رابردوو و داهاتوو و نادیار و دیار
و ئه وانهی که تو له من ئاگادارتری پیمان خوش
بیه. خویه تو پیشخهر و دواخهری، غهیری تو
کهس شیاوی په رستن نیه».

﴿اللَّهُمَّ مَلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
 وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾﴾ [آل عمران: ٢٦-٢٧]

«په روه ردگارائهی خاوه نی دهسه لات، دهسه لات
 ده به خشی به هه رکهس که بهت هوی و دهسه لات
 ده سینیته وه له هه رکهس که پیت خوش بیت،
 مه زنی و گه وروهی ده به خشیته هه رکهس که

بته‌وی و هەر که‌سیش که بته‌وی زه‌لیل ده‌که‌ی،
 خیر و چاکه هه‌موو له ده‌ستی تو‌دایه و به‌راستی
 تو به سهر هه‌موو شتیکدا توانا و ده‌سه‌لات
 هه‌یه. شهو له روژدا تیه‌لده‌کیشی و روژیش
 له شه‌ودا. زیندوو له مردوو به‌دیده‌هینیت و
 مردوو له زیندوو. رزق و روژی بی حساب و
 بی شوماریش ده‌بارینی به سهر هەر که‌سیکدا
 که خوت پیت خوش پیت».

ئه‌مه دوو ئایه‌تی ۲۶ و ۲۷ی سووره‌تی ئالی
 عیمران بوو. له سه‌ره‌تای ئایه‌تی یه‌که‌مدا وشه‌ی
 «قُل» به‌ئه‌نقه‌ست لابراره بو ئاماژه به سه‌ره‌تای
 دوعاکه.

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ
 الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
 فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ
 بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
 شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،
 اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

«خوایه گیان ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و په‌روه‌ردگاری زه‌وی و په‌روه‌ردگاری عه‌رشی گه‌وره، په‌روه‌ردگاری ئیمه و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیک، ئه‌ی له‌تکه‌رو به‌دی‌هینه‌ری دانه‌ویله‌و ناوک و دابه‌زینه‌ری ته‌ورپات و ئینجیل و قورئان، په‌نات پی‌ده‌گرم له خراپه‌ی هه‌موو شتیک که تو ده‌سه‌لآت به‌سه‌ریدا هه‌یه و فه‌رمانبه‌ری تو‌یه، په‌روه‌ردگارا تو‌یه‌که‌مینی و که‌س پیش تو‌نه‌بووه، تو‌ئاخرینیت و له‌پاش تو‌ که‌س نیه، تو‌بالآترینی و که‌س له‌ژوور تو‌وه‌نیه، تو‌له‌چاوی بوونه‌وه‌ران نادیا‌ری و هیچ‌که‌سیک له‌تو‌نادیا‌رت‌رنیه. قه‌رزه‌کانمان بار‌که‌و له‌فه‌قیری و هه‌ژاریش ده‌وله‌مه‌ندمان که».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ
وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأَشْهَدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدًا وَعَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

«په‌روه‌ردگارا من تو به شایه‌تی ده‌گرم و هه‌موو
فریشته‌کان و هه‌لگرانی عهرشیش به شایه‌تی
ده‌گرم، هه‌روه‌ها هه‌موو دانیش‌تووانی ئاسمانه‌کان
و زه‌وی به شایه‌تی ده‌گرم که تو ئه‌و خوی‌ه‌ی هیچ
که‌سیک جگه‌ له تو شیاوی په‌رستن نیه، تو ته‌نهاو
بی‌هاوتاو هاوه‌لی، شایه‌تی ده‌ده‌م که موچه‌ممه‌د
به‌نده و نیردراوی تو یه».

7

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

«خوایه گیان من داوا له تو ده کهم و لیت ده پاریمه وه
به وهی که شایه تی ده ده م تنه نا تو نه و خوایه ی که هیچ
په رستراویک جگه له تو حق نیه، تو پهروه ردگاری
تاک و تنه نا و ده سه لاتداریکی که که سی لی نه بووه
و خویشی له که س نه بووه، هه رگیزاو هه رگیزیش
که س هاوشیوه و هاوشانی نه و نه بووه و ناییت».

له فهرمووده دا هاتووه که نه م دوعایه هه مان ناوی
گه وره ی خوایه که هه ر کاتیک به وه بانگی بکریت
وه لام ده داته وه و به وه داوا ی لیبکریت وه ری ده گریت.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

«هیچ په‌رستراویک حه‌ق نیه زاتی پاکی په‌روه‌ردگار نه‌بیت که گه‌وره و له سه‌رخو و جیگیره، هیچ زاتیک شیاوی په‌رستن نیه جگه خوی گه‌وره که په‌روه‌ردگاری عهرشی گه‌وره‌یه، هیچ زاتیک شیاوی په‌رستن نیه جگه له خوی گه‌وره که په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و په‌روه‌ردگاری زهوی و په‌روه‌ردگاری عهرشی خاوه‌ن گه‌وره‌یی و مه‌زنییه».

ئه‌مه له نزاکانی خه‌م و خه‌فه‌ته

«اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

«ته‌نھا خوی گه‌وره، ته‌نھا خوی گه‌وره
په‌روه‌ردگارمه، هیچ شتیک ناکه‌مه هاوه‌ل و
هاوشانی.»

ئه‌مه له نزاکانی خه‌م و خه‌فته

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ
 أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

«هیچ زاتیک شایه‌نی په‌رستن نیه زاتی خوای
 ته‌نھا و بی‌هاوتا نه‌بیت، نه‌و زاته که هیچ
 هاوه‌لیکی نیه، به‌راستی خواله‌هه‌مووان گه‌وره‌تر
 و به‌ده‌سه‌لآت‌ره، سپاس و ستایشی فره و فراوان
 هر بو ته‌وه، پاکی و بی‌عه‌یبی لایه‌قی خوایه که
 په‌روه‌ردگاری جیهانیا‌نه، هیچ هی‌ز و ده‌سه‌لآتیک
 نیه مه‌گه‌ر به‌ویست و خواستی خوای بل‌ندپایه و
 گه‌وره و خاوه‌ن ده‌سه‌لآت و کار به‌جی.»

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

«هیچ په رستراویک حهق نیه غهیری زاتی پاکی
خوا نه بییت، هاوهل و هاوتای نیه، مولک و
ده سولات و سپاس و ستایش هر بوئه وه و به
سه رهموو کار و باریکدا زال و به ده سولاته،
پاک و بیگهردی بوخوا و سپاس و ستایش بو
ئهو زاته، هیچ په رستراویک حهق نیه غهیری زاتی

پاکی خوانه بیټ. به راستی خواله هه موو که سیک
گه ووره تره و هه موو هیز و ده سه لآتیک ته نها به
ویست و خواستی خوای پایه به رز و گه ووره یه».

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَّهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

«هیچ که سیک شیایوی په رستن نیه مه گهر
زاتی پهروه ردگار، به لینه که ی خوئی برده سه رو
به نده که ی خوئی (که پیغه مبه ره - صلی الله
علیه و سلم -) سه رخست و هه ر خوئی به ته نها
شکستی به گرو هه کافره کان هینا».

13

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي
فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

«خوایه گیان تو په‌روه‌ردگاری منی، هیچ
په‌رستراویک حق نیه زاتی پاکي تو نه‌بیټ،
تو منت به‌دیه‌یناوه و من به‌نده‌ی تو، له‌سه‌ر
ئه‌و برپارو به‌لینه‌یشم که به‌تو داوه‌هه‌رچه‌نده
له‌توانامدا بیټ. په‌نات پیده‌گرم له‌خرابه‌ی
کرده‌وه‌ی خو، دان ده‌تیم به‌و هه‌موو نازو

نیعمەتەدا باراندووتە بە سەرمداو دان دەتیم بە
تاوانبارى خۆیشمدا، پەرورەدگار لە گوناھەکانم
خۆش بە چونکە بەراستی هیچ کەسێک لە
تاوانەکان خۆش ناییت زاتی تو نەبیت».

14

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ»

«په‌روهردگارا له تو ده‌پارېمه‌وه به‌وهی که هه‌موو سپاسی که هه‌ر بو تو یه، هیچ په‌رستراویک غه‌یری تو حق نیه، تو زور به‌خشنده و چاکه‌کاری، تو به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویت، ئه‌ی خاوه‌نی ده‌سه‌لات و ریژلینان، ئه‌ی خوی زیندوو به‌ئاگا و سه‌ره‌رشتیاری هه‌موو بوونه‌وه».

له‌فه‌رمووده‌دا هاتوو که ئه‌مه‌ ناوه‌ گه‌وره‌که‌ی خوی که هه‌ر کاتیک دوعای پیبکریت و هه‌رده‌گیریت و داوای پیبکریت ده‌به‌خشریت

15

«سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَكَ رَبَّنَا»

«پاکی و بیگه‌ردی بو تو، تو چه‌ند گه‌وره‌ی
ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه».

16

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَائِكَةِ

وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ»

«پاکی و بیگه‌ردی بو خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی گه‌وره و
ترس و توله‌و خاوه‌نی مولک و پادشایی و
گه‌وره‌یی و مه‌زنی»

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ
وَالْجَبْرُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ»

خوا گه ره ترو مه زنتره له هه مووان (سی جار)
خواهونی مولک و پادشایی و خواهونی ده سه لاتی
گه و ره و ترس و توله و گه و ره یی و مه زنی

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

«گه و ره یی و ده سه لاتی راسته قینه هه ربو خواهی و
سپاس و ستایشی فراوان هه ر شیاوی نه وه، پاکی
و بیگه ردی بو خوا به یانیان و نیواران».

سوننه‌ته بو دوعاخوین پاش سپاس و
ستایشی خوا سلاوات و دروود بنیریته
سه‌ر پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم -

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

په‌روه‌ردگارا سلاوات و دروود بیارینه سه‌ر
پیغه‌مبه‌رمان موحه‌ممه‌د و خانه‌وادهی
موحه‌ممه‌د، هه‌روه‌کو چون سلاوات و
دروودت ناره‌ سه‌ر ئیبراهیم و خانه‌وادهی
ئیبراهیم، به‌راستی هه‌ر تو شایسته‌ی سپاس و
ستایش و خاوه‌ن گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی».

صیح الدعاء و الشفاء علی اللہ تعالیٰ

دوعا کانی قورئان

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾

[التوبة: ١٢٩]

«تهنها خوا به سه بو ئيمه و هيچ په رستراو يکيش
حق نيه زاتي پاکي نه و نه بيت، وا من پشتم
به و به ست، نه و زاته په روه ردگاري عرشى
گه وره يه».

2

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٨٧﴾ [الأنبياء: ٨٧]

«په روهردگار هیچ په رستراویک حهق نیه زاتی
بیهاوتای تو نه بیت. پاکي و بیگه ردی بو تو یه،
به راستی من له سته مکاران بووم».

3

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ ﴿٤٠﴾ [إبراهيم: ٤٠]

«په روهردگار خووم و مندال و نه وه کانم له ریزی
نه و که سانه دابنی که به چاکی نویژ ده که ن.
په روهردگار دوعا و نزا که م لی و هر بگره».

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ ﴿٣٨﴾ [آل عمران: ٣٨]

«پهروهردگارا له خه زانه ی دهوله مهندي خوته وه
روله و نه وه ی چاک و خاوینم پیبہ خشه،
به راستی تو بیسه ری دوعای.»

5

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي
أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۷]

«پهروه دگارا له تاوانه کان و زیاده په ویمان له
کارو بارماندا خوش ببه و جیگیرو دامه زراومان
بکه و به سهر کو مه لی بی باوه پاندا سهرمان خه».

6

﴿رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: ١١٨]

«په روهردگارا (له تاوانه کانم) خوش به و به زه بیت
(به مندا) بیته وه، تو چاکترینی میهره بانانی».

7

﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾

[القصص: ١٦]

«په روهردگارا من سته مم له نه فسی خوم کردو وه
(به تاوان و گوناوه)، لیم خوش به و بمبووره».

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

[البقرة: ۲۵۰]

«پهروهردگارا دان به خودا گرتن و پشوودر یژیمان
پیښه خشه و جیگیرو خوراگرمان کهو به سهر
هوژی کافراندا سهرمان خه»

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [آل عمران: ٨]

«په‌روه‌دگار ادله‌کانمان له‌دوای رینمایی کردنت
تووشی لارییی و گومراییی مه‌که‌و ره‌حمه‌ت و
به‌زه‌یه‌ک له‌لای خوټه‌وه بیاریینه به‌سه‌رماندا.
به‌راستی تو زور به‌خشه‌نده‌ی».

10

﴿رَبِّ اَشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٤٥﴾ وَيَسِّرْ لِي

اَمْرِي ﴿٤٦﴾﴾ [طه: ٢٥-٢٦]

«خوایه گیان سینه فراوانم که و کارو بارم بو

ئاسان که»

11

﴿مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾﴾

[الأنبياء: ٨٣]

«په روه ردگار من تووشی ئازارو نه خوشینی

سهخت بووم و توش میهره بانترینی میهره بانانی

(دهی سا شیفای خیرم بو بنیره)»

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾^{٩٧}
 ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾^{٩٨}

[المؤمنون: ٩٧-٩٨]

«پهروهردگارا پهنات پیده گرم له خه یال و
 وهسوهسهی شهیتانه کان. په ناشت پیده گرم که
 له کاتی کردارو ره فتارمدا لام ئاماده بن و سه رم
 لیبشیوینن».

﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: ۶۵]

«پهروهردگارا له سزاوی دۆزهخ بمانپاریزه و
دووری کهوه لیمان، چونکه بهراستی سزای
دۆزهخ بهرده و امه و له کول نایسته وه»

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبُّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ [الأعراف: ۸۹]

«زانست و دانایی پهروه دگار مان هه موو شتیکی
گرتوته وه، وا ئیمه پشتمان به پهروه دگار مان
به ست. خواجه گیان له تیوان ئیمه و هوزه که ماندا
داوهری که به ههق، چونکه به راستی تو چاکترین
و دادپهروه رترینی داوهرانی»

15

﴿أَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (١١٤)

[المائدة: ١١٤]

«خوایه گیان رزق و روژی ببارینه به سه ماندا،
به راستی تو چاکترینی روژیده رانی»

16

﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ١٠)

«خوایه گیان له لای خوته وه ره حمه ټیکمان بو
بنیره و له کاروباریشماندا ریگایه کی راست و
رزگاریمان بو فه راهم بینه»

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّالِحِينَ﴾ [الشعراء: ۸۳]

«خوایه گیان دانایی و کار به جیبی به من
بیه خشه و بمخه ریزی پیاوچا کانه وه».

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۴]

«په روهردگار زانیاری و داناییم زیاد بکه».

19

﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ

فَقِيرٌ﴾ [القصص: ٢٤]

«خوایه گیان به راستی من هه ژار و ئاتاجی ههر
خیر و رۆزیه کهم که تو به سه رمدا ده یبارینی».

20

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا

قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [٧٤]

[الفرقان: ٧٤]

«په روهردگارا هاوسه ران و مندالاتیکمان پی
بیه خشه که بینه رووناکی و گه شبینی چاوه کانمان
و بمانکه پیشه وای برواداران».

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ١٩]

«په روه ردگار يا رمه تيم بدهو سه ركه و تووم بكه
 تا شوكرانه بژيړي نهو نازو نيعمه ته بكه م به سه ر
 خووم و باوك و دايكمدا باراندووته و كرده وه
 چا كه كان بكه م كه رازيووني تو فه راهم دينن.
 په روه ردگار به ره حمه ت و ميهره باني خو ت
 بمخه ريزي به نده چا كه كاره كانه وه.»

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ﴾ ﴿١٢٧﴾ ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿١٢٨﴾ [البقرة: ١٢٧-١٢٨]

«په روهردگارا لیمان وهربگره بهراستی تو
زور بیسه ر وینه ری». «په روهردگارا توبه و
گه رانه وه مان لی وهربگره، چونکه بهراستی تو
زور لیبوره و میهره بانی».

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

له دوعا کانی نویت

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا
بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ
نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ
خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»

«خوایه گیان من و تاوان و هه له کانم له یه ک دوور
که وه ههروه کو روژه لآت و روژئاوات له یه ک
دوور خستوته وه، خوایه گیان له تاوانه کانم
پاکم که وه ههروه کو جلیکی سپی له چلک و
چه په لی پاک ده بیته وه، خوایه گیان له تاوانه کانم
بمشوره وه به به فرو باران و ته رزه».

ئه مه له دوعا کانی ده سپیکی نویژه

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
وَأِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

«خوایه گیان تهی په روه ردگاری جو بره ئیل
و میکائیل و ئیسرافیل، تهی به دیهینه ری
ئاسمانه کان و زهوی، زانای نادیارو دیار،
تو داوهری ده که ی له نیوان کیشه و گرفتی
به نده کانت، خوایه رینماییم که به ویستی خوت

بۆ لای ئەو ریځه راسته ی که خه لکی تووشی
 کیشه و ملامانی بوون له سه ری، به راستی ته نها
 تۆی ئەو که سه ی هه ر که ست بوی رینمایی
 ده که ی بۆ ریځه ی راست».

ئه مه له دوعا کانی ده سپیکی نوښه به تایبه ت
 شه و نوښه. هه روه ها له کاتی روون نه بوونی حه ق
 و راستی و دروست بوونی شوبه ه و گو مان له
 دلدا ده خویندریت

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

«وا من رووی خوّم کرده که سیّک که ئاسمانه کان
 و زهوی به دیهیناوه، جگه له و روو له که سی تر
 ناکه م و من له هاوبه شخوازان نیم. به پراستی
 نویژ و په رسته کان (حه ج و قوربانی و ...) و
 ژیان و مردنی من ته نها بوّ خوی پهروهردگاری
 جیهانیانه، ئه و زاته هیچ هاوهل و هاوبه شیکی
 نیه و من به مه فرمان دراوم و من له جومله ی
 موسولمانانم. پهروهردگارا توّ پادشا و خاوه نی
 جیهانی، هیچ په رستراویک غهیری زاتی توّ
 حه ق نیه. توّ پهروهردگاری منی و من به نده ی
 توّم، سته مم له نه فسی خوّم کرد و وا دان به
 تاوانباریمدا ده نیم، له هموو تاوانه کانم خوّش
 به چونکه هیچ کهس له تاوانه کان خوّش ناییت
 زاتی به رزی توّ نه بیّت. پهروهردگارا من بوّ لای

چاکترین رهوشت و ئاکار رینمایی که چونکه
 غهیری تو کهس به رهو چاکترین رهوشت و ئاکار
 رینمایی ناکات. رهوشته خراپه کانیشم لی دوور
 بخهوه چونکه غهیری تو کهس رهوشتی خراب
 له من دوور ناخاته وه، من ملکه چی فرمانی
 تووم و له خزمه تتام، هه موو چاکه و خیری که له
 دهستی تو دایه و هیچ خراپه یه که له لایه ن تووه
 نیه، من به هیژ و دهسه لاتی تو به دیهاتووم و بو
 لای تویش ده گهریمه وه، پیروزی و گهره یی و
 بهرزی هه ر شیاوی تو یه، داوی لیخوشبوونت
 لیده کهم و بو لای تو ده گهریمه وه».

ئه مه له دوعا کانی ده سپیکی نویژه به تایبته
 شه و نویژ.

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي»

«په روهردگارا پاکی و بیگه ردی بو تویه و سپاس
و ستایش ته نها شیاوی زاتی تویه. خواجه گیان له
تاوانه کانم خوش به».

نهمه دوعایه که وتی له رکوع و سه جدهدا
سوننه ته.

«اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ،
وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا
أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

«په روه ردگارا په نا ده بهم به رازی بوونت له
خه شم و قینت، به لیخو شبوون و لیبورده ییت
له توله و سزات، په نا ده بهم به خوت له خوت،
من ناتوانم ته و جوړه ی که شیاوی تویه ستايشت
بکه م، سپاس و ستايشی شیاوی تو ته وهیه که
خوت فهرمووته».

(نهمه دوعایه که وتی له سه جده دا سوننه ته.)

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً، وَجِلَّةً،
وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

«خوایه گيان له هموو تاوانه کانم خوش به،
له چکوله وگه وره، سهره تاو کوټايی و ديار و
نادياری».

(نه مه دوعايه که وتی له سه جده دا سوننه ته.

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا،
وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي
نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ
شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي
نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا»

«پہروہردگارا لہ دل و زمان و گویچکھ و چاومدا
رووناکیہک دانئی، پھروہردگارا سہرہوہو خوارہوہو
لای راست و لای چہپ و بہردہم و پشتی سہرم بو
رووناک کہوہ، خواہیہ لہ ناخمد ا رووناکیہک جیگیر
کہو رووناکیہکی گہورہو گہشاوہم پیبہخشہ».

ئہمہ دوعایہ کہوتی لہ رکوع و سہجدہدا سوننہتہ
بہ تاییہت لہ شہونویژدا

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ،
وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»
«خوایه گیان په نا ده گرم به تو له سزای دۆزه خ و
له سزای ناو گۆرو له ئاشوبه و تاقی بوونه وهی
کاتی ژیان و له خراپه ی ئاشوبه ی مه سیحی
ده ججال».

خویندنی ئەم دوعایه له ته حیاتی ئە خیردا پیش
سلاودانه وه سوننه ته

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ،
وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

«پهروه ردگارا یارمه ټیم بده له سه ر یادکردنت و
سپاسگوزاری و به چاکه په رستنت».

خویندنی ئەم دوعایه له ته حیاتی ئەخیردا پیش
سلاودانه وه سوننه ته

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ،
وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ
وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

«په روه ردگارا له هه موو گونا هه کانی رابردوو و
داهاتووم، له هه موو نادیارو دیارم، له زیاده پره ویم،
له و کرده وانه ی که تو له من پیمان دانتری خوش
به، په روه ردگارا تو پیشخهر و دواخه ری، هیچ
په رستراویک جگه زاتی تو حه ق نیه».

خویندنی ئەم دوعایه له ته حیاتی ئە خیردا پیش
سلاودانه وه سوننه ته

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ،
وَالْمَغْرَمِ»

«خوایه گیان په نا ده گرم به تو له تاوانباری و
قه رزاری».

خویندنی ئەم دوعایه له ته حیاتی ئە خیردا پیش
سلاودانه وه سوننه ته

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ النَّارِ»

«پهرووردگار من داوای بههشت له تو ده کهم
و په نات پیده بهم له ناگری دۆزه خ».

خویندنی ئەم دوعایه له ته حیاتی ئە خیردا پیش
سلاودانه وه سوننه ته

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ
الْعُمْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

«پهروه ردگارا په نات پیده گرم له به غیللی و په نات
پیده گرم له ترس و توقین و په نات پیده گرم
له وهی بکه و مه ته مه نی نه توانین و بیده سه لاتی،
په نات پیده گرم له ئاشوبه ی دنیا، په نات پیده گرم
له سزای ناو گوږ».

خویندنی ئەم دوعایه له ته حیاتی ئە خیردا پیش
سلاودانه وه سوننه ته

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي
مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

«په روهردگارا به راستی من سته میکی زور و
فراوانم له نه فسی خوم کرد، که سیش له تاوان
خوش ناییت غهیری زاتی تو نه بیت، که واته به
لیخوشبوونی خوت له من خوش به و به زه بیت
پیمدا بیته وه، چونکه به راستی لیخوشبوون و
میهره بانی تو زور فراوانه.»

خویندنی ئەم نزیاه له نوږژدا شیاوه؛ جا له سه جده دا
یان له پاش ته حیاتی کوتایی و پیش سلاودانه وه

«اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا»

«خوایه گیان (له قیامه تدا) لپرسینه وه ییکی
ئاسانم له گه ل کھی».

خویندنی ئەم نزایه له نويزدا شیاوه؛ جا له
سه جده دا یان له پاش ته حیاتی کوتایی و پیش
سلاودانه وه

«رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

«خوایه گیان په نام ده له سزای خوټ له و روژهدا

که بهنده کانت زیندوو ده که یته وه».

خویندنی ئەم نزایه له نوږدا شیاوه؛ جا له

سه جده دا یان له پاش ته حیاتی کوټایی و پیش

سلاودانه وه

صِحْحُ الدُّعَاءِ وَالشَّعَائِرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

دوعا کانی سوننه ت

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

«خوایه گیان تهی په روهردگاری ټیمه، له دنیا دا
خیرو چاکه و له قیامه تیشدا خیرو چاکه بکه
به هرمان و له ناگری دوزخ بمانپاریزه».

نهمه زورترین دوعای پیغمبهری خوا بوو -
صلی الله علیه وسلم -

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،
وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»

«خوایه گيان ليم خوش به و به زهیت پیمدا
بیته ووه و رینماییم که و سه لامه تیم پی به خشه و
رزق و رۆزیم به سه ردا بارینه».

نهم دوعایه خیری دنیا و قیامه تی کو کردوته ووه

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَآغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

«په روهردگار به حلالی خوټ له حرامی خوټم
بینیاز که و به گه ورهیی و دهسه لاتی خوټ ئاتا جی
که سم مه که جگه زاتی خوټ».

ئهمه نرای دانهوی قهرزه

«اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا
عَلَى طَاعَتِكَ» «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ
قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

«پەروەردگارا ئەهی گەرینهری دلەکان، دلمان
بگەرینه سەر ملکه چی و فەرمانبەری خۆت».
«پەروەردگارا ئەهی گەرینهری دلەکان، دلی من له
سەر دینه کەت جیگیر و پایە دار بکه».

ئەمە نزای خۆراگرییە له سەر هەق و یەکیکە
لهو دوعانەهی پینغەمبەری خوا - صلی الله علیه
وسلم - زۆری فەرمووه

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ
 وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ
 مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَ مِنْهُ عَبْدُكَ
 وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ
 إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
 وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ تَقْضِيهِ لِي خَيْرًا»

«پهروهردگارا من داوای هه موو خیر و
 ره حمه تیک له تو ده کهم، خیر و ره حمه تی زوو
 یان درهنگ، نهوهی ده زانم و نازانم، په ناشت
 پیده گرم له هه موو خراپه یهک، خراپه ی زوو یان
 درهنگ، نهوهی ده زانم و نازانم. پهروهردگارا
 لیت ده پاریمه وه له و خیر و چاکه یه بکه یته
 بههرم که بهنده و پیغه مبهری تو موحه ممه د
 - صلی الله علیه وسلم - داوای لیکردی،
 په ناشت پیده گرم له خراپه ی هه موو نهو
 شتانه ی که بهنده و پیغه مبهری تو موحه ممه د
 - صلی الله علیه وسلم - لیان په نای به تو
 بردووه. پهروهردگارا بهه شت و هه رچی که له
 وته و کرده وه که له بهه شت نزیک ده کاته وه
 له تو داوا ده کهم و په نات پیده گرم له ناگری

دۆزەخ و ھەر چیهک لە وتەو کردەووە که لە
دۆزەخ نزیك دەکاتەووە. پەرورەدگار لیت
دەپارێمەووە ھەر قەزاو قەدەرێکم بۆ دیاری
دەکەى خێرو چاکە بێت بۆم».

ئەم نزایە لە نزا گشتگیرە تەواوێکانە.

6

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

«ئهی زاتی زیندوو و سه رپه رشتیاری هه موو
بوونه وهر داوای بارینی ره حمهت و به ره که تی
خۆت لیده که م. هه موو کاروبارم به چاکه
بگیره و به قه دهر چاوتروو کاتیک مه مده دهستی
خۆم».

ئه مه نزای خه م و خه فه ته

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ
 فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 سَمِيَتْ بِهِ نَفْسٌ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ
 عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
 فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ
 رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ بَصَرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي
 وَذَهَابَ هَمِّي»

«په روه ردگار من بهنده ی تو، کورې بهنده ی
 تو، کورې که نيزه کی تو، هه موو کاروباری

من له دهستی تۆدایه و فه رمانبهری تۆم،
 حوکم و داوهری تۆ دهربارهی من کراوه و
 قهزاو قهدهری تۆ دهربارهی من دادپهروهری
 و راستیه، لیت ده پاریمه وه به هر ناویک
 که ناوی تۆیه، خۆت فه رمووته ئەوه ناوی
 منه یان له کتیبه که تدا داتبه زاندوو ه یان فیری
 یه کییک له دروست کراوه کانت کردوو ه یان خۆت
 هه لته ژرادوو ه و به نادیا ری له زانستی شاراوه تدا
 ماوه ته وه، لیت ده پاریمه وه قورئان بکه یته به هاری
 دلّم و رووناکی چاوم و لابه ری خه مه کانم و
 له ناوبه ری دلنا خو شیه کانم».

ئه مه نزای خه م و خه فه ته

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا،
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ سَهْلًا إِذَا شِئْتَ»

«خوایه گیان هیچ ئاسانیهک نیه مه گهر ئهوی
تو ئاسانی بکهی، به راستی ئه گهر تو بیت خوش
بیت دژواری و ههله تیش ئاسان و هه موار
ده کهی»

ئه مه نزای ئاسانکاری کاروباره له کاتی بهر بهست
و دژواریدا

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ،
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ»

«په روهردگار راستره وی و پاریزگاری و
پاکدامینی و دهوله مندی بکه بههرم».

10

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي»

«په روهردگار ری نمایم که و جیگیر و راستره و
و جیگیرم که».

11

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ
أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،
وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي،
وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»

«په روه ردگار دینی من که مایه ی پاراستنی کارو
سه ره نجامی منه و دنیای من که ژیان و بژیوم
تیدایه و کوتایی من که زیندوو بوونه و هم به ره و
ئه وه چاک و سولحاو که و ژیان بکه هوی
زیاد بوونی هه موو خیر و چاکه یه ک بو من
و مردن بکه مایه ی ئاسووده بوونم له هه موو
خرایه یه ک.»

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوفٌ مُّحِبُّ الْعَفْوِ
فَاعْفُ عَنِّي»

«پهروه دگارا به راستی تو زور لیبوردهی و
لیبوردنیشته خوش دهوی، دهی سا لیم
خوش به.»

13

«اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ
 مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ اليَقِينِ مَا
 تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا
 بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا،
 وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى
 مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا
 تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا
 أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ
 عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا»

«پهروهردگارا له ترس و خهوفی خوٚت ئه وهنده
 بکه یته بههرمان که بیته بهر بهستی نیوان
 ئیمه و نافهرمانی تو، ئه وهندهش ملکه چی و
 فهرمانبهری خوٚتمان پی به خشه که بمانگه یینیتته
 بههشته کهت، ئه وهندهش دلنیایی و بروای
 جیگیر که کاره ساته کانی دنیا مان له لا ئاسان
 بکات. پهروهردگارا تا ئه و کاته ی ده ژین له
 ریگی گویچکه کان و چاوه کان و هیزمانه وه
 که لک و سوودمان پیگه یینه و هه موویمان تا
 کاتی مردن بو پپاریزه، پهروهردگارا ته نها ئه و
 که سه گیروده ی تو له سه ندنه وه مان بکه که
 سته می لی کردووین و سه رمانخه به سه ر ئه و
 که سه دا دوژمنایه تی کردووین، خواجه گیان
 کاره ساتمان نه خه یته دینه که مانه وه و دنیا نه که یته

گەورەترین نیگەرانی و خەفەتمان و کۆتایی
زانستمان (واتە هەموو زانستمان بە کاروباری
دنیا ییت) و کەسیکیش بە سەرمانا زāl مەکە کە
بەزەیی پیماندا ناییتەوه».

«رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي وَلَا
 تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ،
 وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي، وَانصُرْنِي عَلَى
 مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَرًا،
 لَكَ ذَكَرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مِطْوَاعًا، لَكَ
 مُحِبًّا، إِلَيْكَ أَوَّاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي،
 وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ
 حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْأَلْ
 سَخِيمَةَ صَدْرِي».

«پهروهردگارا یارمه تیم دهو دوژمنانم یارمه تی
 مه دهه، سه رم خهو دوژمنانم به سه رمدا سه ر

مەخە، تۆلەم بێسینەووە لە دوژمنان و تۆلەیی ئەوان
 لە من مەسینەووە، رینماییم کەو راسترەویم بۆ
 ئاسان کە، سەرکەوتووم کە بە سەر ئەو کەسەدا
 دەستدریژی کردۆتە سەرم، پەروەردگارا وام
 لێبکە زۆر سپاسگوزاری تۆ بکەم و زۆر یادی
 تۆ کەم، بێبکە بەندەییکی زۆر خواپەرست و
 فەرمانبەر و ملکەچی خۆت، وام لێبکە بەردەوام
 بەرەو خۆت دەستەودوعا بێم و بگەرێمەووە،
 پەروەردگارا تۆبەو گەرانیەم وەربگرە و گوناه و
 تاوانم بشۆرەو دوعاو نزام گیرا کەو بەلگەو وتارم
 دژبە دوژمنانت جێگیر کەو زمانم پاراو کەو دڵم
 رینماییی کەو ژەنگ و ژاری دڵم دەر بێنە.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ
الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ
لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ
فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ
مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ»

«پهروهردگارا من نهنجامی چاکه کان و
وازلیهینانی خراپه کان و خوشه ویستی هه ژاران
له تو داوا ده کهم، لیت ده پاریمه وه لیم خوش
بیت و به زهیت پیمدا بیته وه و توبه و گه رانه وه م
وه ربگری، خواجه هه ر کاتیک ویستت گه ل و
هوزیک تووشی گو مرایی و گیروده یی که ی من به

سه لامهت بمرينه و بگه ريئه وه لاي خوٽ، خوايه
 من خوٽ و يستني خوٽ و خوٽ و يستني ههر
 كهس كه تو ي خوٽ ده وي و خوٽ و يستني
 ههر كاريك كه له خوٽ و يستني تو نزيكم
 كاته وه داوا ده كه م».

پيغه مبهري خوا - صلى الله عليه وسلم -
 فه رباره ي ئه م دوعانه فه رموويه تي: «إِنَّهَا حَقٌّ
 فَأَدْرُسُوهَا ثُمَّ تَعَلَّمُوهَا»؛ «ئَهْم نَزَانَه هَه قَن، بُوِيَه
 فَيِّرِي بَن وَ فَيِّرِي خَه لَكِي شِي كَه ن»

16

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ،
وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ»

«په روه ردگار لیت ده پارېمه وه که له کارو باری
دیندا جیگیرم که ی و دلنیا یی له سهر راستره ویم

پێبەخشی، خوایه هەموو هۆکانی رحمەت و
 بەزەیی و لیخۆشبوونی خۆتەم بکە بەهرە، داوات
 لێدەکەم سپاسگوزاری ناز و نێعمەتەکانت و بە
 چاکەکردنی عیادەتەکانتەم پێبەخشی، داوای
 دلێکی پاک و ساخ و زمانیکی راستگۆت
 لێدەکەم، خوایه چاکترینی ئەوێ دەیزانی بکە
 نسییم و پەنات پێدەگرم لە خراپترینی ئەوێ
 دەیزانی، داوای لیخۆشبوونیشت لێدەکەم لە
 هەرچی دەیزانی، چونکە بەراستی تۆ زانیاری
 تەواوت بە هەموو نەینیه‌کان هەیه».

لە فەرموودەدا هاتوووە کە چاکە و خێر و بێریکە لە
 گەنجینه‌کانی زیرو زیو

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ
وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

«په روه ردگار له ریزی نه وانه دا ریښمایت کردون
ریښماییم کهو له گه ل نه و که سانه دا پاراستو وتن
سه لاهه تیم پیببه خشه، له گه ل نه وانه دا که
خوشت دهوین منیشت خوش بوی و بهره کهت
و پیروزی بخه ره هه رچی پیت به خشیوم و له

خراپەى قەزاو قەدەرى خۆت بمپاريزە، چونكە
تۆ گىرەرى قەزاو قەدەرى و قەزاو قەدەر لە سەر
تۆ ناکریت، ھەر كەس تۆى خۆش بویت قەد
سەرشۆر نايیت و ھەركەسەش دوژمنایەتى تۆ
بكات قەد سەربەرز نايیت، پەروەردگار تۆ چەند
بەرزو مەزن و بلندپایەى».

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ،
 أَحْيَيْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا
 عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، وَأَسْأَلُكَ خَشِيَّتَكَ فِي
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَكَلِمَةَ الْإِخْلَاصِ فِي الرِّضَا
 وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَقُرَّةَ
 عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بِالْقَضَاءِ،
 وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
 وَجْهِكَ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَفِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيْنًا
 بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

«پهروهردگارا به زانیاری و ئاگاداریت
 به نهینهکان و هیز و دهسه لاتت له سهر
 بوونه و هرهکان بمژیینه تا ئه و کاته ی که دهزانی
 ژیان بو من چاکه و بممرینه له و کاته دا که
 دهزانی مردن بو چاکتره، پهروهردگارا داوای
 ترس و خهوفی خوئت لیده کهم له نادیار و
 دیاردا، داوای خواویستیت لیده کهم لیده کهم
 له کاتی تووره یی و هیدی بووندا، داوای ناز و
 نیعمه تیکت لیده کهم ههرگیز له ناو ناچیت،
 داوای ئه و شتانهت لیده کهم که دهبنه مایه ی
 رووناکی و روشنی چاوم و ههرگیز کووتایان
 پینایهت و نابرین، داوای رازیوونت لیده کهم
 له دوا ی قهزا و قهدهری خوئت، داوای ژیا تیکی
 پر خیر و نیعمهت لیده کهم له پاش مردن. لیت

ده پاریمه وه چیژی روانین بو رووی پیروفت
و تامه زرویی دیدارت بکه یته نسیم، په نات
پیده گرم له زیان گه یاندنی هر زیانمه ندیک و
فیتنه یه کی گومرا که ر. په روه ردگار به رازاوه یی بر و
بمانرا زینه وه و بمانکه راستره وانی ریپیشانده ر».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي،
وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

«په روهردگارا داواى ليخوشبوون و سه لاهمه تيت
ليده كه م له دنياو قيامه تدا، په روهردگارا داواى
ليخوشبوون و سه لاهمه تيت ليده كه م له دين
و دنياو مال و مندا ل و ساماندا، په روهردگارا

عه یبه و خراپه کانم داپۆشه و ئەمان بیه خشه ترس و
تۆقینه کانم. خواجه گیان من له خراپه و زیانه کانی
رووه و پروو و دواوه و لای راستم و لای چهپم و
سه رهوم بیاریزه، په نا ده گرم به گه ورهیی تۆ ئە گهر
له ناکاودا له خوارهوه بکوژریم و تیاچم».

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

په نابردنه کانی سوننه ت

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ
وَشَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ»

«په روه ردگار په نات پیده گرم له خراپه ی هه رچی
ته نجامم داوه و خراپه ی هه ر چی ته نجامم
نه داوه».

یه کیک لهو دوعانه یه که پیغه مبهه ر - صلی الله
علیه وسلم - ده یخویند

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا
أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»

«په روهردگارا په نات پیده گرم له وهی که
هاوه لت بو داتیم له کاتیکدا که ده زانم، داوای
لیخو شبو ونیشت لیده که م له هر چی نایزانم».

دوعایه که ریابازی لاده بات

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ،
وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ،
وَجَمِيعِ سَخِطِكَ»

«خوایه گیان په نات پیده گرم له لاچوونی نازو
نیعمه ته کانت و گورانکاری نه و سه لامه تی و
نه مانه ی پیتبه خشیوم به به لا و نه هامه تی، له توله
سه ندنه وهی ناکاوت و هه رچی ده بیته هوی
خه شم و قینت».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ،
وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَدْوَاءِ»

«پروهردگارا من په نا ده گرم به تو له
ره وشت و کرده وه و ناره زووه خراپه کان و له
نه خوشینه کان».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ،
وَدَرِكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ،
وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»

«خوایه گیان په نات پیده گرم له له ژیانى پر له
دژوارى و زه حمهت و تووشبوونى چاره په شى
و قهزاو قهدهرى خراب و دلخوشبوونى
دوژمنه کانم به گیر و ده ییم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ،
وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ
اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ
مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يُخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا
يُسْتَجَابُ لَهَا»

«په روهردگارا په نات پیده گرم له بیده سه لاتی
و ته مبهلی و ترس و به غیلی و په ککه و ته یی
کاتی پیری و سزای ناو گوړ. په روهردگارا پشکه
پاریزگاری نه فسم بکه به هره ی و پاکی که ره وه،

تو چاکترين که سيکی که پاکی ده که یته وه، تو
گه وره و سه رپه رشتیاری نه فسی منی. پهروهر دگارا
په نا ده گرم به تو له زانستی که بی که لک بیت و
له دلیک که ملکه چ نه بیت و له نه فسی که تیر
نه بیت و له دوعایه ک که ورنه گیریت».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الهمِّ وَالْحَزَنِ،
وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ،
وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»

«خوایه گیان من په نا ده گرم به تو له خهم
و خه فته و دلناخووشی، له بیده سه لاتی و
ته مبه لی، له به غی لی و ترس، له به ژیر قه رزه وه
بوون و چه وساوه یی و ژیرده سته یی خه لکی».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ
شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ
قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي»

«پهروهردگارا په نات پیده گرم له خراپه ی
گویچکه و چاو و زمان و دلّم و په نات پیده گرم
له خراپه ی چیژی ره گهزی (واته به حه رامی
بیته به هرهم)».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

«خوایه په نات پیده گرم له تاقی کردنه وه و
ئاشوبه یه ک بیته هوی دوزخ و له سزای دوزخ،
په ناشت پیده گرم له تاقی کردنه وه و ئاشوبه یه ک
بیته هوی گیروده یی ناو گوړو په نات پیده گرم له
سزای ناو گوړو. خوایه په نات پیده گرم له خراپه ی
تاقی بوونه وه به ده وله مهندي و په نات پیده گرم
له خراپه ی تاقی بوونه وه به هه ژاری و په نات
پیده گرم له ئاشوبه ی مه سیحی ده ججال».

10

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ،
وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»

«په روهردگار په نا ده گرم به گه ورهیی و ده سه لاتی
تو که هیچ په رستراویک حهق نیه غهیری زاتی
تو نه بیت له وهی که تووشی گو مپرابی و لاریم
کهی، توئه و زیندووهی که هه رگیز نامریت به لام
جنوکه و مروف هه رده مرن».

11

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ،
وَالْجُنُونِ، وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ»

«په روهردگارا په نات پیده گرم له به له کی و شیتی
و گولی و گهړی و هه موو نه خوشینه خراپه کان».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السَّوِّءِ،
وَمِنْ لَيْلَةِ السَّوِّءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السَّوِّءِ،
وَمِنْ صَاحِبِ السَّوِّءِ، وَمِنْ جَارِ السَّوِّءِ
فِي دَارِ الْمُقَامَةِ»

«پهروهر دگارا په نات پیده گرم له روژی خراپه و
شهوی خراپه و کات و ساتی خراپه و هاوهلی
خراب و هاوسی خراب له مه نزلې ئوقره و
نیشته جی بوونمدا».

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ»

«په نا ده گرم به پهروهردگار له تاقیکاریه کان و
ثاشوبه کان، ئه وهی دیار و نادیاره»

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

دوعا کانی روقیه

1

خویندنی سوورتهی فاتحه ۷ جار:

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
 أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
 وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: ۱-۷]

په نا ده گرم به په روه ردگار له شهیتانی
 ده رکاوی نه فرینکراو
 «به ناوی خوی زور به خشنده و میهره بان.

سپاس و ستایش هه‌ر بۆ خوای په‌روه‌ردگاری
 جیهانیانه. ئەو په‌روه‌ردگاری که زۆر به‌خشنده
 و میهره‌بانه. خاوه‌نی رۆژی پاداشت و سزایه.
 په‌روه‌ردگارا تهنه‌ها تۆ ده‌په‌رستین و داوای
 یارمه‌تیشمان تهنه‌ها له تۆیه. رینماییمان بکه
 به‌ره‌و شارپ‌گای راست و دروست. ریگای
 ئەو که‌سانه‌ی نازو نیعمه‌تی خۆت پیه‌خشیون
 و برواداران نه‌ک ریگای ئەوانه‌ی به‌ر خه‌شم و
 قینت که‌وتوون یان ئەوانه‌ی گومرا بوون و به
 لاریدا رۆیشتن».

خویندنی نایه ته لکورسی ۱ جار:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
 سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
 بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]

«خواته و زاته یه که هیچ په رستراویک حهق نیه
 جگه زاتی نه و نه بیټ، زیندوو و سهر په رشتیاری

هه موو بوونه وه رانه. هه رگیز خه ونوو چکه
 نایاته وه و نایشخه ویت. هه رچی له ئاسمانه کان
 و زه ویدا هه یه ئه و خاوه نیانه. ئه وه کییه ده توانیت
 له لای ئه و ببیته تکا کار مه گهر به مؤلت و
 ویستی خوی نه بیت؟ زانستی به ئیستا و داهاتوو
 و رابردووی هه موو بوونه وه ران هه یه. به لام
 بوونه وه ران زانستی ته و او یان به هیچ زانیاریه کی
 ئه و نیه مه گهر به و شتانه ی خوی بیه ویت.
 ته ختی فه رمانره وایی ئه و زاته هه موو ئاسمانه کان
 و زه وی گرتوته وه. پاراستنی ئاسمان و زه وی
 هیچ ماندوو ییه کی بو دروست ناکات. به راستی
 بالاده ست و گه وره یه».

3

خویندنی سووره تی ئیخلاس و فهلهق و ناس
پاشان فوو کردن به ناو دهستداو هینانی به سهر
شوینی ئیش و نازاردا. ۳ جار نه مه بکات.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَكُفُوا
أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ [سورة الإخلاص]

«به ناوی خوی زور به خشنده و میهره بان. بلی
نه و په روهردگاری که ناوی «الله» یه بی هاو هل و
هاوتایه. خوی دهسه لاتدار و مه زن که پیویستی
به کهس نیه به لام هه مووان پیویستیان به و هه یه.
کهسی لی نه بووه و خویشی له کهس نه بووه.
هه رگیز کهسیک نه بووه هاوشان و هاوپلهی بیت
و هه رگیزیش ناییت».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
 خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ
 شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
 إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾ [سورة الفلق]

«به ناوی خواي زور به خشنده و میهره بان. بلی
 په نا ده گرم به په روه ردگاری سپیده (و هه موو
 کاتیکی تر). له خراپه ی هه رچی به دیهیناوه. له
 خراپه ی شهو لهو کاته دا که دیت و رووناکی
 له دنیا دا نامینیت. له خراپه ی جادوو گه ران و
 سیحربازان که فوو ده کهن به گریداو جادوو
 ده کهن. له خراپه ی به غیلانیش لهو کاته دا که
 به غیلی ده بهن».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾
إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ
الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾ [سورة الناس]

«به ناوی خوی زور به خشنده و میهره بان.
بلی په نا ده بهم به په روه ردگاری خه لکی. پادشا
و گه وره ی خه لکی. په رستراوی راسته قینه و
به حقی خه لکی. له خراپه ی ته وه ی که خه یال
و وه سوه سه ده خاته دله کانه وه و فریده ری
خه ته ره و وه سوه سه یه بو ناو دله کان. ته و که سه ی
خه یال و وه سوه سه ده خاته سنگی خه لکیه وه.
جا خه لکه که جنوکه بن یان مروّف (یان ته وه ی
وه سوه سه فری ده دات جنوکه بیت یان مروّف)».

4

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِ
 أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً
 لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

«خوایه گیان ئه‌ی په روهردگاری خه لکی، ئازارو
 ئیش دوور خه ره وه، شیفایه بنیره چونکه هه رتو
 شیفاده ری، هیچ شیفایه ک نیه جگه شیفای
 تو، شیفایه ک بنیره هیچ نه خوشینیک له دوا ی
 نه مینیت».

دهستی راستی دینیت به شوینی ئازاره که دایان به
 گیانی نه خوشه که داو نزا که ده خوینیت.

«بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةِ بَعْضِنَا،
يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا»

«به ناوی خوا، خوځی زه ویمان (که له ووه به ديهيڼراوین) تیکه ل به ناوی ده می هه نديکمان نه خو شه که مان چاک بکاته ووه به ویست و خواستی په روهردگار مان»

ناوی ده می ده کاته سهر قامکی پاشان ده یخاته ناو خوځ و پاشان ده یهینی به شوینی نازار یان زامه که داو دوعا که ده خوینیت.

6

«بِسْمِ اللَّهِ» «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»

«به ناوی په روهردگار» «په نا ده گرم به خواو
به هیزو ده سه لاتی له خراپه ی هر نازاریک که
ههستی پیده که م و هه رچی لیی ده ترسم»

دهستی ده خاته سه ر شوینی نازاره که و ۳ جار
ده لی: «بِسْمِ اللَّهِ» پاشان ۷ جار ده لیت: «أَعُوذُ
بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»

«پهنا ده گرم به ناو و سیفه ته کان و ئایه ته ته واوه
بی کهم و کووریه کانی خوی گه وره له هه موو
شهیتان و گه زوکیک و له هه موو چاویکی پس
که ده بیته هوئی شیتی و لیقه و ماوی».

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ»

«په نا ده گرم به ناو و سيفه ته به رز و نايه ته پيروزه
ته واوه کاني په روه ردگار له خراپه ي هر چي
به ديهيناوه».

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ،
فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

«به ناوی تهو په روه ردگاره ی که له گهل ناوی
پیروزی تهودا هیچ شتیک له زهوی و ناسماندا
ناتوانیت زیان گه یینیت؛ به راستی تهو زاته زور
بیسهر و دانایه»

سی جار تهم نزا ده خوینیت

«بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ،
مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ،
اللّٰهُ يَشْفِيْكَ بِاسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ»

«به ناوی په روهردگار هوه روقیه ت له سهر
ده خوینم له هر شتیک که نازارت دهادت و
زیانت پیده گه یه نی، له خراپه ی نفس یان چاوی
به غیلپیک، په روهردگار شیفات بدات و چاکت
بکاته وه، به ناوی په روهردگار هوه روقیه ت له سهر
ده خوینم»

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

«له خوی گه ورو مه زن، په روه ردگاری عه رشی
گه ورو ده پاریمه وه شیفات بو بنیری».

حهوت جار ده یخوینیت، نه گهر له سهر
خویشیویندی حهوت جار ده لیت: «أَسْأَلُ اللَّهَ
الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَنِي».

هه ندی مه رج و ناگاداری هه ن پویسته له روقیه دا ره چاو بکرین که بریتین له:

روقیه له قورئان و سوننه تی سه حیحه وه
وه رگیرایت، له شیرک و بیدعه و شتی
حه رامیشه وه دوور بیت جا له شیوازه کهیدا یان
له وشه ورسته کانیدا.

موسولمان با دل و گیانی به په روه ردگاره وه
په یوه ست بیت و پشتی پی ببه ستیت و بیشزائیت
روقیه ته نها هوو سه به به و خوی هیچ کاریگه رییکی
نیه مه گه ربه ویست و خواستی په روه ردگار.

3

بۆ ئەزموون و تاقیکردنه وه روقیه نه خوینیت
 به لکو پپو یسته بروای به کاریگه ریه که ی هه بییت،
 که واته ده بی ئەوی روقیه که ده خوینیت و ئەوی
 له سه ری ده خویندریت بروایان به کاریگه ری
 روقیه و چاکبوونه وه به بۆنه یه وه هه بییت.

4

هه موو ئایه ته کانی قورئان شیفا به خشن وه کوو
 خوای گه و ره ده فه رموی: ﴿وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ
 مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الإسراء: 82]
 «ئیمه له قورئان ئایه تانیک داده به زینین که مایه و
 هوی چاکبوونه وه ره حمه ته بۆ ئیمانداران»،

به لام روقیه خویندن بهو ئایه تانه که به لگه له
 سه روقیه بوونیان ههیه (واته له سوننه تدا روون
 کراوه ته وه ئه مانه روقیه یان پیده خویندری) چاکتره.

باشتر وایه نه خوش خوی روقیه ی خوی
 بخوینیت، ئه مه سوودمه ندره بو ئه و و راستی
 زیاتریشی تیدایه له ده رخستنی ئاتاجی
 و پیویستی خوی به په روه ردگار، چونکه
 حازر بوونی دل و پاک کردنه وه ی نیه ت
 کاریگه ری تایبه تی ههیه له روقیه دا.

صِحْحُ الدُّعَاوِ الشَّاعِرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

نزاکانی به یانیان و ئیواران

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ»

«هيچ په رستراويک حهق نيه غه يري ذاتي پاکی
خوا نه بيت، هاو هل و هاوتای نيه، مولک و
دهسه لات و سپاس و ستايش هر بو ته وه و به
سه ره موو کار و باريکدا زال و به دهسه لات»

ده جار

2

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرِ
 مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا
 الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ
 الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

«وا تيمه بهيانيمان كرده وه و دهسه لات و
 پادشاييش بهرده وام بو خواي پروهردگار،
 سپاس و ستايش هر شياوي خوايه و هيچ
 په رستراويك جگه له زاتي نهو حق نيه،

بى هاوتایه و هاوهلی نیه. پهروهردگارا لیت
 دهپاریمه وه هه موو خیر و چاکه ی ئەمرۆو
 رۆژانی داهاتوو بکه یه بههره م، په ناست پیده گرم
 له خراپه ی ئەمرۆو رۆژانی داهاتوو، پهروهردگارا
 په نات پیده گرم له ته مبهلی و په ککه وته یی و
 خراپه ی به سالآچووی و ئاشوبه ی دنیا و سزای
 ناو گۆر».

له کاتی بهانیاندا ئەم نزا ده خوینیت

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ
مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ،
وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

«وائيمه شه و مان کرده وه و ده سه لات و پادشایش
به رده وام بو خوی پهروهردگاره، سپاس و
ستایش هر شیاوی خوی وه هیچ په رستراویک
جگه له زاتی ته و حهق نیه، بی هاوتایه و هاوه لی
نیه. پهروهردگارا لیت ده پاریمه وه هه موو خیر و

چاکه‌ی ئەمشه‌و و شه‌وانی داهاتوو بکه‌یه
به‌هره‌م، په‌ناشت پیده‌گرم له خراپه‌ی ئەمشه‌و و
شه‌وانی داهاتوو، په‌روه‌ردگارا په‌نات پیده‌گرم له
ته‌مبه‌لی و په‌ککه‌وته‌یی و خراپه‌ی به‌سالا‌چوویی
و ئاشوبه‌ی دنیاو سزای ناو‌گۆر».

له کاتی ئیواراندا ئەم نزا ده‌خوینیت

3

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي،
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي
فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

«خوایه گیان تو په روه ردگاری منی، هیچ
په رستراویک حق نیه زاتی پاکي تو نه بییت،
تو منت به دیهیناوه و من به ندهی تو، له سهر
نه و برپارو به لینه یشم که به تو داوه هرچه نده
له توانامدا بییت. په نات پیده گرم له خراپه ی
کرده وهی خو، دان ده نیم به و هه موو نازو

نیعمه ته دا باراندووته به سه رمداو دان ده تيم به
تاوانبارى خۆش مدا، پهروه ردگار له گوناوه کانم
خۆش به چونکه به راستى ههچ كه سیک له
تاوانه کان خۆش ناییت زاتى تو نه ییت».

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ
نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»
«اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ
نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

«په روه ردگار ائیمه به هیز و دهسه لاتی تو به یانیمان
کرده وه و به هیز و دهسه لاتی تویش تیواره
ده کهینه وه، به هیز و دهسه لاتی تویش ده ژین و
ده مرین، گه رانه وه شمان ته نها بو لای تو یه»

له کاتی تیواراندا ئەم نزا ده خوینیت «په روه ردگار
ئیمه به هیز و دهسه لاتی تو تیواره مان کرده وه و به
هیز و دهسه لاتی تویش به یانی ده کهینه وه، به هیز
و دهسه لاتی تویش ده ژین و ده مرین، زیندوو
بوونه وه مان هه ربو لای تو یه».

«اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى
نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

«په روه ردگار تهی به دیهینه ری ناسمانه کان و زهوی،
تهی زانای نهینی و ناشکرا، هیچ په رستر او یک
جگه زاتی تو حهق نیه، تهی په روه ردگار و خاوهن
و فرمانره وای هه موو شتیک په نات پیده گرم
له خراپه ی نه فسی خووم و له خراپه ی شهیتان و
بی پروایی و هاو به شخوازی به هو ی شهیتانه وه،
په ناشت پیده گرم له وهی تاوانیک له دژی نه فسی
خووم بکه م یان دژی موسولماتیک».

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

«به ناوی ئه و پهروهردگاره ی که له گه ل ناوی
پیروزی ئه ودا هیچ شتیک له زهوی و ئاسماندا
ناتوانیت زیان گه یینیت؛ بهراستی ئه و زاته زور
بیسه رو دانایه».

سی جار

«رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا،
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا»

«وا من رازی بووم بهوهی خوی گهوره،
پهرووردگارم بیت و ئیسلام دینم بیت و
موحه ممه دیش - صلی الله علیه و سلم -
پیغه مبهرم»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ
بَيْنِ يَدَيْيَ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ
شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ
أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

«پهروهردگارا داواى سهلامهتیت لیدهکهم له
دنیاو قیامهتدا، پهروهردگارا داواى لیخوشبوون
و سهلامهتیت لیدهکهم له دین و دنیاو مال و
مندال و ساماندا، پهروهردگارا عهیبه و خراپهکانم

داپوشه و نه مان بيه خشه ترس و توځينه کانم.
 خوايه گيان من له خراپه و زيانه کاني رووه و پروو
 و دواوه و لاي راستم و لاي چهپم و سه روم
 پپاريزه، په نا ده گرم به گه وره يي تو ته گه ر له
 نا کاودا له خواره وه بکوژر يم و تياچم».

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
 مَا خَلَقَ»

«په نا ده گرم به ناو و سيفه ته به رز و نايه ته پيروزه
 ته واوه کاني پهرووردگار له خراپه ي هه ر چي
 به ديه ي ناوه».

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

«وا تيمه به یانیمان کرده وه له سهر سروشتی پاک
و خاوینی ئیسلام و له سهر وشه ی خواویستی
و له سهر دینی پیغه مبه رمان موحه ممد - صلی
الله علیه و سلم - و له سهر ره وشت و شه ریعته تی
باوکمان ئیبراهیم که موسولماتیکی خواپه رستی
راستره و دوور له چینی هاوبه شخوازان بوو.»

له کاتی به یانیاںدا ئەم نزا ده خوینیت

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

«وا ئیمه شه و مان کرده وه له سهر سروشتی پاک و
خاوینی ئیسلام و له سهر وشه ی خاواویستی و له
سهر دینی پیغه مبه رمان موحه ممد - صَلَّى اللَّهُ
عليه و سلم - و له سهر ره وشت و شه ریعته تی
باوکمان ئیبراهیم که موسولماتیکی خواپه رستی
راستره و دوور له چینی هاوبه شخوازان بوو».

له کاتی ئیواراندا ئەم نزا ده خوینیت

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

«ئهی زاتی زیندوو و سه رپه رشتیاری هه موو
بوونه وهر داوای بارینی ره حمهت و به ره که تی
خۆت لیده که م. هه موو کاروبارم به چاکه بگیره و
به قه دهر چاوتروو کاتییک مه مده دهستی خۆم».

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

«تهنها خوا به سه بو ئیمه و هیچ په رستراویکیش
حق نیه زاتی پاکی نه و نه بیت، وا من پشتم
به و به ست، نه و زاته په روه ردگاری عهرشی
گه وره یه».

حهوت جار

پیشتر

گه رانه وه بۆ لاپه ره یه کهم

ته‌خریجی فه‌رمووده‌کان

یه‌که‌م - ته‌خریجی فه‌رمووده‌کانی سپاس و ستایشه‌کان

1 موسلیم ریوایه‌تی کردووه (۶۰۰)

2 موسلیم ریوایه‌تی کردووه (۴۷۷)

3 به‌یهه‌قی له «شعب الإیمان» دا گپراویه‌ته‌وه
(۴۰۸۷) و ئه‌لبانیش له «صحیح الترغیب» دا به
سه‌حیحی زانیوه (۱۵۷۶)

4 بوخاری (۱۱۲۰ - ۷۴۴۲) و موسلیم (۷۶۹)
گپراویانه‌ته‌وه

5 موسلیم ریوایه‌تی کردووه (۲۷۱۳)

6 حاکم له «مستدرک» ه‌که‌یدا (۱۹۲۰) گپراویه‌ته‌وه و
ئه‌لبانیش له «السلسلة» دا (۲۶۷) به‌سه‌حیحی
زانیوه

7. ئە‌بوداوود (۱۴۹۳) و ترمزی (۳۴۷۵) گێ‌پ‌راویانه‌ته‌وه‌و
ترمزی به‌حه‌سه‌نی داناوه، ئە‌لبانیش له «مشکاة
المصابیح» دا به‌سه‌حیحی زانیوه (۷۰۸/۲)
8. بوخاری (۶۳۴۵) و موسلیم (۲۷۳۰) ریوایه‌تیان
کردووه
9. ئە‌بوداوود (۱۵۲۵) و ئینوماجه (۳۳۸۲)
گێ‌پ‌راویانه‌ته‌وه‌و ئە‌لبانیش له «صحیح‌الترغیب
والترهیب» دا به‌سه‌حیحی زانیوه (۱۸۲۴)
10. موسلیم ریوایه‌تی کردووه (۲۶۹۶)
11. ئینوماجه گێ‌پ‌راوی‌تیه‌وه (۳۸۷۸) و ئە‌لبانیش له
ته‌خریجی ئینوماجه‌دا به‌سه‌حیحی ناساندووه
12. موسلیم ریوایه‌تی کردووه (۱۲۱۸)
13. بوخاری ریوایه‌تی کردووه (۶۳۰۶)
14. ئە‌بوداوود (۱۴۹۵) و ترمزی (۳۵۴۴) ریوایه‌تیان
کردووه‌و ئە‌لبانی له «مشکاة‌المصابیح» دا به
سه‌حیحی زانیوه (۷۰۸/۲)

15 ته به رانی له «الأوسط» دا ریوایه تی کردووه
(۷۳۲۴) و ئه لبانی له «الترغیب» دا به سه حیجی
داناوه (۱۸۳۹)

16 ئه حمده (۲۴/۶) و ئه بوداوود (۸۷۳)
گیراویانه ته ووه ئه لبانی له «مشکاة المصابیح» دا
به سه حیجی ناساندووه (۱۹۲/۱).

17 ئه بوداوود (۸۷۴) و نه سائی (۱۰۶۹)
گیراویانه ته ووه ئه لبانی له «صحیح سنن
النسائی» دا به سه حیجی ناساندووه (۲۸۹/۳).

18 موسلیم ریوایه تی کردووه (۶۰۱)

دووہم - ته خریجی فہرموودہ کانی دوعا کانی نویژ

1 بوخاری (۷۴۴) و موسلیم (۵۹۸) گیراویانه ته ووه

2 موسلیم ریوایه تی کردووه (۷۷۰)

3 موسلیم ریوایه تی کردووه (۷۷۱)

4 بوخاری (۷۹۴) و موسلیم (۴۸۴) گیراویانه ته ووه

- 5 موسلیم ریوایه تی کردووه (۴۸۶)
- 6 موسلیم ریوایه تی کردووه (۴۸۳)
- 7 بوخاری (۶۳۱۶) و موسلیم (۷۶۳) گیراویانه ته وه
- 8 بوخاری (۱۳۷۷) و موسلیم (۵۸۸) گیراویانه ته وه
- 9 نه بوداوود (۱۵۲۲) و نه سائی (۱۳۰۳)
گیراویانه ته وه و نه لبانی له «مشکاة المصابیح» دا به
سه حیجی زانیوه (۲۹۹/۱)
- 10 موسلیم ریوایه تی کردووه (۷۷۱)
- 11 بوخاری (۷۹۸) و موسلیم (۵۸۹) گیراویانه ته وه
- 12 نه بوداوود (۷۹۲) و ئینوماجه (۹۱۰)
گیراویانه ته وه و نه لبانی له «صحیح الجامع
الصغیر» دا به سه حیجی زانیوه (۶۰۴/۱)
- 13 بوخاری ریوایه تی کردووه (۲۸۲۲ - ۶۳۹۰)
- 14 بوخاری (۸۳۴) و موسلیم (۲۷۰۵) گیراویانه ته وه
- 15 حاکم له موسته دره که که یدا گیراویه ته وه (۱۹۰) و
به سه حیجی زانیوه
- 16 موسلیم ریوایه تی کردووه (۷۰۹)

سیہم - ته خریجی فہرموودہ کانی دوعای داواکاریہ کان له سوننه تدا

1 بخاری (۶۳۸۹) و موسلیم (۲۶۹۰) گیراویانه ته وه

2 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۶۹۷)

3 ترمزی گیراویه ته وه (۳۵۶۳) و به حہسہ نی

ناساندووه، هه روه ها نه لبانیش سه نه دی
فہرموودہ کھی به حہسہ ن زانیوه.

4 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۶۵۴)، به لام له فزی

«يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ» ترمزی

گیراویه تیه وه (۳۵۲۲) پاشان وتوویه تی: نه مه

فہرموودہ یه کی حہسہ نه

5 نه حمہد (۱۳۴/ ۶) و ئینوماجه (۱۲۶۴ / ۲)

گیراویانه ته وه و نه لبانی له «صحيح الجامع

الصغير» دا به سه حیحی زانیوه (۲۷۴/۱)

6 ترمزی (۳۵۲۴) و نه سائی له سوننه نی کوبرادا

(۹ / ۲۱۲) گیراویانہ تہ و ہو ئہ لبانی له «صحیح

الجامع» دا به سه حیجی زانیوہ (۵۸۲۰ - ۱۹۱۳)

۷ ئہ حمہد (۴۳۱۸) ریوایہ تی کردووہ و شیخولئیسلام

ئینوتہ یمییہ و ئینوقہ یمیی قوتابی به سه حیجیان

زانیوہ؛ بروانہ: شفاء العلیل (ل ۲۷۴)

۸ ئینوحیبان (۹۷۴) ریوایہ تی کردووہ و وتوویہ تی:

«ذِكْرُ مَا يُسْتَحَبُّ لِلْمَرْءِ لِسُؤَالِ الْبَارِي جَلَّ وَعَلَا

تَسْهِيلِ الْأُمُورِ عَلَيْهِ إِذَا صَعُبَتْ»، ئہ لبانیس له

«الصحيحه» دا به سه حیجی زانیوہ (۲۸۸۶)

۹ موسلیم ریوایہ تی کردووہ (۲۷۲۱)، شیخ

سه عدی - ره حمہ تی خوی لیبت - دہ فہرموی:

«ئہم دوعایہ له گشتگیرترین و سوودمہ ندرترین

دوعا کانہ و داواکاری چاکہ ی دین و دنیا ی له خو

گرتووہ» (بہجۃ قلوب الأبرار وقرۃ عیون الأخیار:

۲۰۵)

۱۰ موسلیم ریوایہ تی کردووہ (۲۷۲۵)

- 11 موسلیم ریوایه تی کردووہ (۲۷۲۰)
- 12 ترمزی ریوایه تی کردووہ (۳۵۱۳) و فهرموویه تی:
 ئەمە فهرمووده یه کی حەسەنی سه حیجە.
- 13 ترمزی (۳۵۰۲) و نەسائی له سونەنی کو برادا
 (۱۰۱۶۱) گێراویانە تەووە ئەلبانی له «صحیح
 الجامع» دا بە حەسەنی زانیوہ (۱۲۶۸)
- 14 ترمزی گێراویە تەووە و توویە تی: ئەمە
 فهرمووده یه کی حەسەنی سه حیجە.
- 15 ئەحمەد (۲۲۱۰۹) و ترمزی (۳۲۳۵)
 گێراویانە تەووە ترمزی و توویە تی: ئەمە
 فهرمووده یه کی حەسەنی سه حیجە.
- 16 تەبەرانی له «الکبیر» دا (۷۱۳۵) گێراویە تەووە
 ئەلبانی له «الصحیحة» دا و توویە تی: سەنەدە کە ی
 چاک و وەرگیراوە.
- 17 ئەحمەد (۱۷۱۸) و ئەبوداود (۱۴۲۵)

گیږاویانه ته وه و نه لبانی له «مشکاة المصابیح» دا به
سه حیجی زانیوه (۱۲۷۳)

18 ټه حمه د (۱۸۳۲۵) و نه سائی (۱۳۰۵)

گیږاویانه ته وه و نه لبانی له «صحيح الجامع» دا به
سه حیجی زانیوه (۱۳۰۱)

19 ټه بود اوود (۵۰۷۴) و بوخاری له «الأدب المفرد» دا

(۱۲۰۰) گیږاویانه ته وه و نه لبانی له «صحيح الأدب
المفرد» دا به سه حیجی زانیوه (۹۱۲)

چوارهم - ته خریجی فه رمووده کانی په نابردنه کان له سوننه تدا

1 ټه موسلیم (۲۷۱۶) و نه سائی (۵۵۲۴) گیږاویانه ته وه

2 ټه بوخاری له «الأدب المفرد» دا (۷۱۶) ریوایه تی

کردو وه و نه لبانی له «صحيح الجامع الصغير» دا
به سه حیجی ناساندووه (۶۹۴/۱)

3 ټه موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۷۳۹)

- 4 ترمزی (۳۵۹۱) و ته به رانی له که بیردا (۳۶) گپراویانه ته وه و نه لبانی له «صحیح الجامع» دا به سه حیحی زانیوه (۲۷۸/۱)
- 5 بوخاری (۶۶۱۶) و موسلیم (۲۷۰۷) گپراویانه ته وه
- 6 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۷۲۲)
- 7 بوخاری (۲۸۹۳) ریوایه تی کردووه و موسلیمیش به شیکگی گپراوه ته وه (۲۷۰۶)
- 8 نه بوداوود (۱۵۵۱) و ترمزی (۳۴۹۲) گپراویانه ته وه و نه لبانی له «صحیح الجامع» دا به سه حیحی زانیوه (۸۱۱/۲)
- 9 بوخاری (۶۳۷۶) و موسلیم (۵۸۹) گپراویانه ته وه
- 10 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۷۱۷)
- 11 نه بوداوود (۱۵۵۴) و نه سائی (۵۴۹۳) گپراویانه ته وه و نه لبانی له «صحیح الجامع» دا به سه حیحی زانیوه (۲۷۵/۱)
- 12 ته به رانی له که بیردا (۸۱۰) ریوایه تی کردووه

ئه لبانی له «صحیح الجامع» دا به حه سه نی زانیوه
(۱۲۹۹)

13 ئه حمه د (۲۶۶۷) و موسلیم (۲۸۶۷) گپراویانه ته وه

پینجه م - ته خریجی دوعا کانی روقیه

1 بوخاری (۵۷۴۹) و موسلیم (۲۲۰۱) و ترمزی
(۲۰۶۳) گپراویانه ته وه که پیغه مبه ر - صلی الله
علیه وسلم - حه وت جار به خویندنی فاتیحه
روقیه ی خویندوه

2 موسلیم (۸۱۰) ریوایه تی کردووه و تیدا هاتووه
که ئه مه گه وره ترین ئایه ته له کیتابی خوادا، له
سه حیحی بوخاریشدا هاتووه (۲۳۱۱) که ئه م
ئایه ته له شهیتانه کان ده پاریزیت

3 بوخاری (۵۷۳۵ - ۵۷۴۸) و موسلیم (۲۱۹۲)
گپراویانه ته وه

4 بوخاری ریوایه تی کردووه (۵۷۴۲ - ۵۷۴۳)

5 بخاری (۵۷۴۵ - ۵۷۴۶) و موسلیم (۲۱۹۴)

گیراویانه ته وه بروانه شهرحی نه وه وهی له سهر نهم

فه رمووده له کتیبی شهرحی موسلیمدا (۱۸۴ / ۱۴)

6 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۲۰۲)

7 بخاری ریوایه تی کردووه (۳۳۷۱)

8 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۷۰۹)

9 نه بوداوود (۵۰۸۸) و ئینوماجه (۳۸۶۹)

گیراویانه ته وه و نه لبانی له «مشکاة المصابیح» دا به

سه حیجی زانیوه (۲۳۹۱)

10 موسلیم ریوایه تی کردووه (۲۱۸۶)

11 نه بوداوود (۳۱۰۶) و ترمزی (۲۰۸۳)

گیراویانه ته وه و نه لبانی له «صحیح الترغیب» دا به

سه حیجی زانیوه (۳۴۸۰)

شہ شہم - ته خریجی فہرموودہ کانی نزاکانی به یانیاں و ئیواران

۱: ئەحمەد ریوایه تی کردووہ (۸۷۱۹) و ئینوبازیش

سەنەدی فہرموودە کەہی بە حەسەن زانیوہ لە
ریسالە کەہی خویدا (تحفة الأخیار)

۲: موسلیم ریوایه تی کردووہ (۲۷۲۳)

۳: بوخاری ریوایه تی کردووہ (۳۶۰۶)

۴: ئەبوداوود (۵۰۶۸) و ترمزی (۳۳۹۱)

گیپراویانە تەوہو ئینوباز سەنەدە کەہی بە سەحیح
ناساندووہ

۵: ئەحمەد (۶۵۹۷) و ئەبوداوود (۵۰۷۶) و ترمزی

(۳۵۲۹) گپراویانە تەوہو بوخاریش لە «الأدب
المفرد» دا ریوایه تی کردووہ ئینوباز بە حەسەنی
زانیوہ

۶: ئەحمەد (۴۴۶) و ترمزی (۱۰۱۷۹) گپراویانە تەوہو

ترمزی و توویە تی: حەسەنی سەحیحە

7 ټه حمده (۱۸۹۶۷) و ترمزی (۳۳۸۹) گپړاویانه ته وه و

ټیبنو بازیش سه نه ده که ی به حه سه ن زانیوه

8 ټه حمده له «المسند» دا (۴۷۸۵) و ټه بودا وود

(۵۰۷۴) گپړاویانه ته وه و حاکم به سه حیجی زانیوه

9 ټه حمده (۷۸۹۸) و ترمزی (۳۴۳۷) گپړاویانه ته وه و

ټیبنو بازیش سه نه ده که ی به حه سه ن زانیوه

10 ټه حمده (۱۵۳۶۷ - ۲۱۱۴۴) ریوایه تی کردو وه و

ټیبنو بازیش سه نه ده که ی به سه حیج زانیوه

11 نه سائی (۱۰۴۰۵) و به زار (۲۸۲/۲)

گپړاویانه ته وه و ټه لبانی له «السلسله الصحیحة» دا

به حه سه نی زانیوه (۴۴۹/۱)

12 ټه بودا وود (۵۰۸۱) ریوایه تی کردو وه و راجحیش

ټه وه یه که مه ووقوفه به لام حوکمی مه رفووعی

هه یه وه کو ټه لبانی و توویه تی (بروانه السلسله

الصحیحة: ۴۴۹/۱۱)

العلمية
الوقفية

اقتداء

پهیمانگای «اقتداء الوقفية العلمية»

بایه خ ده دینه سوننه تی پیغه مبهری خوا -
صلی الله علیه وسلم - و نزاکانی رؤژانه ی
په یوه ندیت خوشحالمان ده کات:

00966503766222

 doa.eqtidaa.com

@eqtidaa1

Download on the
 App Store

ANDROID APP ON
 Google play